

РЕШЕНИЕ

№ 6294

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7574** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Я. Г. Я. срещу Решение от 11.06.2021 г., постановено по НАХД № 15870 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав, в частта, с което се потвърждава Наказателно постановление /НП/ № 20-4332-018252/16.10.2020 г. на началник група ОПП-СДВР, в частта, с която на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Твърди се, че от издадения АУАН, въз основа на който е издадено НП не ставало ясно с какво техническо средство е засечена скоростта на МПС, поради което не можело по категоричен начин да се направи и преценката дали е приложена правилната процедура. На следващо място сочи, че административнонаказващия орган не е изпълнил задължението си да докаже пред съда изправността на

техническото средство, с което е извършено заснемането, както и на какво се дължи това отчитане на една и съща скорост за пет различни автомобила, в т.ч. на управлявания от касатора автомобил. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление, в частта, в която е потвърдено. Претендират се направените в хода на производството разноски.

Ответната страна не изразява становище по подадената жалба.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, XV – ти касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна следното: На 05.09.2020 г., около 16:01 часа, в [населено място], с посока на движение от ул. „2-ра“ към [населено място], до бензиностанция „Г.“, Я. Я. управлявал личния си лек автомобил „О.З.“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост 111 км/ч при ограничение в скоростта на движение за населено място 50 км/ч. Лекият автомобил и движението му на посочената дата и място били заснети чрез автоматизирано техническо средство – система за видеоконтрол ARH CAM S1 № 11743F0, технически изправна към посочената дата.

Във връзка с така установеното, касаторът бил призован в ОПП-СДВР, където попълнил декларация по чл. 188 ЗДвП, в която удостоверил, че на посочената дата и място лично е управлявал процесното МПС.

Поради така декларираните обстоятелства, на Я. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 086483/06.10.2020 г. за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Актът бил съставен в присъствието на нарушителя и бил подписан от него без възражения. АНО счел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него издал обжалваното НП.

За да постанови оспореното решение, в частта касаеща нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, първоинстанционният съд е приел, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона размер.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП (в редакцията, приложима към датата на нарушението – 06.10.2020 г.) предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В конкретния случай, превишаването на скоростта е било голямо, поради което освен административно наказание – „глоба“, се налага и административно наказание – „лишаване от право да управлява МПС“, поради което не е бил издаден електронен

фиш, а се е преминало към общата процедура по ЗАНН със съставяне на АУАН и последвало издаване на НП. В съответствие с легалната дефиниция, дадена в § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, автоматизираните технически средства и системи могат да бъдат стационарни и мобилни. Условието и реда за използване на автоматизираните технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата са регламентирани в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредбата № 8121з-532/2015 г.). Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство – система за видеоконтрол ARH CAM S1 № 11743F0, технически изправна към посочената дата, данните от което са подробно описани в АУАН и в издаденото и оспорено НП. Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило, т. е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка. Законът за измерванията (ЗИ) определя, че органи на управление в областта на измерванията са председателят на Българския институт по метрология.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. Установена е скорост на движение с 61 км/ч. повече от максимално позволената в рамките на населено място скорост от 50 км/ч. В чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП (към датата на извършване на нарушението) е предвидено, че за превишаване над 50 км/ч. нарушителят се наказва с глоба в размер на 700 лева и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 км/ч. превишаване над 50 км/ч. глобата се увеличава с 50 лева. В НП № 20-4332-018252/16.10.2020 г. нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно-наказателно обвинение. В НП е отразена посоката на движение на МПС, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати.

Съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административно-наказателния процес. Чл. 5, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 2015г. определя, че всяко автоматизирано техническо средство и система за контрол на правилата за движение и изготвените статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, притежават уникален идентификационен номер. Такова статично изображение е изготвено и приложено от органа и това е така нар. „клип“, поради което са неоснователни възраженията на касатора, че не му е станало ясно с какво точно техническо средство е направен записът и дали това е станало в присъствието на органите на МВР или тяхното отсъствие. Видно от приложеното веществено

доказателство, то удостоверява час на заснемане на движение на лекия автомобил с регистрационен номер. По аргумент на цитираната норма от ЗДвП, същото следва да се приема за веществено доказателство, относно релевантните за конкретното нарушение факти от обективната действителност.

Разпоредбата на чл. 188, ал. 1 ЗДвП предвижда, че собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В случая процесният автомобил е собственост на Я. Я. и същият не е подал декларация с данни за друго лице, извършило нарушението. В този смисъл в съответствие с приложимите правни норми е ангажирана административно-наказателна отговорност на касатора, тъй като безспорно е установено, че на посочената дата, час и място е управлявал процесния автомобил с установената скорост, която не е съобразена с ограничението, въведено по закон за населеното място.

Не се споделят от настоящия касационен състав доводите на касатора, че не ставало ясно с какво техническо средство е засечена скоростта на МПС – стационарна камера или мобилна такава, както и заснемането на нарушението в отсъствието на органите на реда ли е извършено или в тяхно присъствие. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. предвижда, че за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението, като протоколът се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и краят на контролирания участък. При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда. За датата на проверката е налице съставен протокол с рег. № 4332р-42282/08.09.2020 г. по надлежен начин, чрез посочване на мястото за контрол, посоката на движение, че липсват пътни знаци за ограничение. В процесния случай е използвано временно монтирано АТСС, което представлява временно разположено на участък от пътя автоматизирано техническо средство, за което е необходимо и снимка на разположението на уреда, каквото е приложена. Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за измерване на скоростта от мобилно АТСС се използват (алтернативно): 1. служебни автомобили или мотоциклети, движещи се в пътнотранспортния поток 2. или работещи на място за контрол, 3. или АТСС се разполага временно на участък от пътя. В процесния случай се установява, че за измерване на скоростта е била използвана мобилна стационарна камера, разположена временно на участък от пътя. Съставен е протокол за използване на АТСС, като същият се съпровожда със снимка на разположението на уреда на инкриминираната дата, според изискванията на наредбата.

По силата на чл. 182, ал. 1, т. б ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване над 50 км/ч. с глоба 700 лева и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 км/ч. превишаване над 50 км/ч. глобата се увеличава с 50 лева, поради което наложеното наказание е в предвидения в закона размер и не подлежи на корекция.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно,

допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XV-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.06.2021 г., постановено по НАХД № 15870 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.